

EN MOVIMENT

La negativa de PP, PSC i CIU de debatre al Parlament la iniciativa legislativa popular contra els transgènics ha generat la reactivació de les mobilitzacions arreu de Catalunya.

Pàgina 8

Recursos insuficients per a la inserció laboral

Cua a primera hora del matí davant l'Oficina de Treball de la Generalitat a la plaça de la Farga, que restarà tancada a partir del 6 de juliol. ALBERT GARCIA

En temps de crisi econòmica, l'atur és un fet especialment greu, que afecta un nombre creixent de persones. A més, 18.000 persones estan amenaçades per nous expedients de regulació i 104.000 deixaran de cobrar les prestacions abans de final d'any. Malauradament, les mesures institucionals no avancen al mateix ritme.

Sants, Badal, Hostafrancs i la Bordeta són un bon exemple del que estem dient. Malgrat que hi ha 11.178 persones inscrites com a demandants d'ocupació a l'Oficina de Treball de la Generalitat (OTG) de la plaça de la Farga (4.000 més que el febrer del 2008), el barri gairebé no disposa de recursos per a la for-

mació ocupacional i la inserció laboral. Tampoc està previst que des de les Administracions se'n creïen de nous; fins i tot es produeix el tancament d'alguns dels serveis que sí que tenim, com ara l'OTG.

Aquestes han estat algunes de les principals conclusions extretes des de l'Espai d'Acollida i Orientació

del Centre Social de Sants, després de cinc mesos de funcionament. Es tracta d'un espai impulsat des del teixit associatiu per intentar donar resposta a la situació de crisi que vivim, oferint recursos per conèixer els nostres barris alhora que vol crear xarxa entre les persones i les entitats. PÀGINA 3

Assumpta
Albà Ricart

Entrevista a aquesta participant dels moviments veïnals dels anys seixanta. Pàgina 12

Opinió

Periodisme sensacionalista

PÀGINA 2

Els estereotips sovint bufetegen la informació dels mitjans de comunicació. Al *Línia Sants* del juny vam poder veure'n un exemple: el que pretenia ser un article seriós sobre l'ús de la plaça Herenni va acabar sent pur sensacionalisme.

Cultura

La UE de Sants puja a Primera Catalana

PÀGINA 10

L'ascens a Primera Divisió Catalana de la UE de Sants ha omplert l'equip d'alegria i il·lusió. Ara, però, s'enfronten a la incògnita d'on ubicaran els seus entrenaments abans de traslladar-se al camp del carrer Energia.

Arreu

La lliga dels presidents

PÀGINA 11

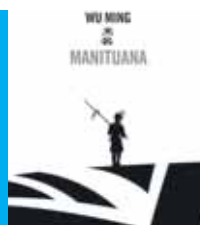
Ens fem ressò del reportatge del darrer número de la revista *Carrer*, on es glossa qui forma part del grup de 16 presidents d'entitats barcelonines que es caracteritzen pel seu elitisme.

A cada passa

PÀGINES CENTRALS

El grup de hip-hop At Versaris presenta un nou CD. Amb aquest perden la frescor del seu debut però, a la vegada, arrodoneixen les idees que s'intuïen però que mancaven.

Manituana

PÀGINES CENTRALS

Aquest mes us presentem la ressenya d'una novel·la èpica sobre el naixement i l'extermini d'una nació.

Opinions

Editorials

Més llenya al foc

Les festes de foc són intrínsecament rebels. Davant l'ofensiva que pot suposar l'aplicació de la Directiva a les nostres terres, la gran festa que hem viscut aquest Sant Joan mostra que perdurarà.

Si diem que el foc és un element primordial a la cultura popular dels Països Catalans estarem dient una evidència: els correfocs, els castells de foc, la Patum de Berga, l'Aquelarre de Cervera, les Falles de València, etc. així ho demostren. D'aquí a un any, però, veurem com afectarà la nova Directiva europea del foc totes aquestes festes i aquests elements tradicionals de la nostra cultura. La Directiva pretén, entre d'altres, establir unes mesures de seguretat que impedirien que es pogués guadir de moltes festes que se celebren arreu i, per exemple, els correfocs només es podrien dur a terme en grans avingudes i no en places i carrers com fins ara (això sí són colles adultes, els infantils hauran de desaparèixer). El fet de voler intervenir en la cultura popular a través d'ar-

guments com la seguretat física no hauria de distreure l'atenció de la gent. Seguretat sí, però qui pot assegurar millor un correfoc: un diable o un tècnic que no ha cremat en la seva vida? Ara, qui té la darrera paraula són els estats membres de la Unió Europea, que han d'adaptar les seves lleis per tal que s'adeqüin a la Directiva. I ara ve quan nosaltres hem de confiar en els estats espanyol i francès perquè s'esforcin a conservar la nostra cultura i les nostres festes davant Europa. Almenys, però, sabem que milers de persones i centenars de colles van sortir al carrer per expressar la seva preocupació i les seves propostes. I tantes persones no poden estar equivocades.

Conductes inquietants

L'Administració respon a la crisi tancant l'Oficina de Treball de la Farga, no sigui el cas que a la gent ara li doni per buscar feina o vulgui aprofitar per voler accedir a la formació ocupacional.

En un any i mig hi ha hagut un augment de 4.000 persones inscrites a l'Oficina de Treball de la Generalitat de la Farga i la resposta de l'Administració és tancar-la, sense que s'hagi anunciat una reubicació del servei. La situació precària d'aquests tipus de serveis s'aguditza en un moment en què, precisament, caldria posar més mitjans per orientar les persones que es queden a l'atur i per impulsar la formació ocupacional. I en comptes d'això, es retallen més aquests recursos. Per sort, davant d'aquest buit institucional, el barri respon a aquestes mancances amb mitjans propis. Des del Centre Social i l'Assemblea de Barri es continuen ideant maneres de suplir les mancances que hi ha, coordinant el Punt d'Informació Laboral i l'Espai d'Acollida i Orientació.

Opinió

Estereotips perillosos

Laia Sánchez Amat

El *Línia Sants* del 10 de juny obria l'edició amb una notícia en portada alarmant: «Conflicte entre païos i gitanos al voltant de la plaça Herenni». Ostitres, un «conflicte» al cor d'Hostafrancs i no n'havia sentit ni mitja paraula! Ràpidament, obro el diari per la pàgina tres i, àvida, lleigeixo un altre titular: «Aflora el conflicte entre els veïns de la plaça Herenni i els seus usuaris gitanos». Això és molt seriós!

Amb aquests titulars em vaig fer la següent composició de lloc: d'una banda, que hi ha dues ètnies enfrontades, ben separades i ben diferenciades: els païos i els gitanos. De l'altra, que aquest conflicte, tal com sugge-

reix el verb «aflorar», ja fa temps que existeix i que ara ha s'ha fet visible. I, per últim, que hi ha dues categories: els veïns que viuen a l'entorn de la plaça i els usuaris que la utilitzen com a espai d'oci. I resulta, fent un sil·logisme ben ràpid i fàcil, que els veïns són païos i que els usuaris *conflictius* són gitanos.

El cert és que, llegint la notícia, part de la sensació que hi ha una esclatxa oberta entre ètnies desapareix. Aclareix que els gitanos són veïns que viuen a prop de la plaça i parla del procés participatiu de reforma de l'espai on s'hi han expressat queixes contra els sorolls i contra els calò amb comentaris racistes. Així doncs, entre tant de sensacionalisme es pot endevinar quin és el conflicte real: el de qualsevol plaça del món que serveix com a punt de trobada. Sorolls fins entrada la nit, jocs de pilota, concentracions de gent... Quina és la nove-

tat? Doncs que el procés participatiu ha permès visibilitzar l'opinió de les persones que volen cementir en lloc de places i que creuen que el problema del soroll prové només dels gitanos que omplen de vida aquell espai. El que trobo inadmissible és que una

publicació tracti aquesta situació amb tan poca responsabilitat, emprant un discurs d'enfrontament i perpetuant l'estigmatització del poble romaní. Només calen dos titulars com aquests per tirar a terra la feina feta per destruir estereotips i tòpics.

Salt de plens

Vicente Ferrer, català universal?

Quel Ness

Ho he de reconèixer: amb els sants no puc! Dec ser mala persona perquè la mort de Vicenç Ferrer m'ha deixat absolutament indiferent. Em va afectar molt més la mort per atac de cor d'un pobre desgraciat d'origen marroquí a la presó de Quatre Camins, que estava acusat d'haver violat algunes dones i que ell jurava i perjurava que era innocent. Vaig veure un reportatge al «Trenta minuts», en el qual es posava en dubte la seva culpabilitat, que em va colpir. I si ho era,

d'innocent? No seria ni el primer ni l'últim cas. Però va morir allà dins i tal dia farà un any.

No fa gaire, caminant per l'esquerra de l'Eixample, vaig passar per davant d'un baixos en els quals hi havia un rètol ben gros que deia «Fundació Vicente Ferrer». Em va estranyar que no fos en català. De fet, jo em pensava que l'home era valencià, per allò de Vicente Ferrer, aquell frare dominicà del compromís de Casp que va fer furor al principi del segle XV, amb la seva oratòria inflamada plena d'onomatopèies i que hauria fet les delícies dels apòstols del Nou Periodisme (Tom Wolf i companyia).

Però no, resulta que era d'aquí i que fins i tot va fer la guerra al costat de la República. Després es va fer religiós, jesuïta per més senyets, fins que va veure la llum (perdoneu la metàfora) i se'n va anar a l'Índia. Diu en una entrevista en el web de la fun-

dació —integrant en espanyol—, amb aquell parlar de sant que mai cap exreligiós no es pot treure de sobre, que el 50% del sentit de la vida ha de ser arreglar les coses mal fetes que hi ha al món —en cap moment no diu perquè estan mal fetes, ni de qui és la culpa. Del dimoni, del capitalisme, de l'Esperit Sant? Em quedo amb ganes de saber-ho. Tampoc no diu res del 50% restant. A tall d'anècdota, el vídeo finalitza amb una imatge d'ell, la dona i l'inefable Fernández de la Vega, amb una bandera espanyola en un pal darrere del grup. S'ha de dir que el 50% primer, ell el va complir amb escreix. Pel que es diu, va fer una gran obra i la mostra n'han estat els impressionats funerals. Però i el 50% restant? Bé, doncs, es va casar amb una periodista anglesa, va tenir un fill de nom Moncho i que no parla un borrall de català, i fins aquí arribo.

Ara bé, com que sóc malpensat de mena, crec que ja sé per què va passar olímpicament d'anar de català. Com que ho era, de català, tot i amagar-ho, devia pensar que l'Estat espanyol té molts calés i Catalunya pocs, i que els pocs que té se'ls malgasta en vi i homes. I a més, als espanyols això de donar pasta als catalans no els agrada gaire. Això ho sap tothom. Per tant, res de *Vicenç* ni sentimentalismes petitburgesos, tirem pel dret i a cobrar de valent. Això sí, per abocar-los als més pobres i necessitats. Doncs molt bé, Vicente, ho has fet molt bé! I, si a sobre has assegurat el futur de fill i dona, pots descansar tranquil. Has complert al 100%. El que no acabo d'entendre és aquesta mania d'insistir que era català i de dir-li *Vicenç*; sort que els espanyols no ho sentiran gaire això, perquè si no la mamella, solidària això sí, potser deixaria de rajar.

Cartes

Olmos, dimissió!

Jordina

Recapitulem: el 18 de març, com a mínim 180 persones són agredides i ferides pels Mossos d'Esquadra. El 31 de març, Rafael Olmos és cessat com a director general de la policia per aquests fets. I el 8 de maig, es publica al DOGC el nomenament de Rafael Olmos com assessor del conseller d'Interior en projectes transversals. Patètic.

Sant Mateu

Xavi Ortega Tutusaus

El principi de Sant Mateu és una teoria que reflecteix clarament que qui és privilegiat pot gaudir d'encara més privilegis, i això s'ha vist confirmat de la manera més irònica i flagrant amb la resposta parlamentària a la iniciativa legislativa popular (ILP) contra els transgènics.

Com a asimetria d'oportunitats de participació en la informació, el principi de Sant Mateu es produeix en aquest sistema oficialment anomenat «democràtic». No només succeeix que els polítics afirmen defensar la veu del poble, sinó que per donar suport a aquest supòsit elaboren un mecanisme legal que aparentment permet encara més la participació: la presentació d'una iniciativa legislativa popular. Doncs no només han marcat les regles del joc, sinó que després que 106.000 persones hi participessin, unilateralment han decidit donar-lo per finalitzat.

Envia'ns el teu escrit a laburxa@barrisants.org o a Can Vies (Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Sants

Barris sense recursos per a la inserció laboral

Els experts assenyalen que la formació ocupacional és un recurs molt important a l'hora de trobar feina. ARXIU

Sants, Badal, Hostafrancs i la Bordeta, amb una població d'uns 100.000 habitants, gairebé no disposen de serveis per a l'orientació i la inserció laboral, recursos especialment necessaris en temps de crisi econòmica i de forts augments de les persones a l'atur.

Ester Rams
Sants

Aquesta ha estat una de les conclusions extretes des de l'Espai d'Accollida i Orientació del Centre Social de Sants, després de cinc mesos de treball. Les persones que l'han impulsat destaquen que els mecanismes institucionals, a més de ser molt pocs—els recursos de Barcelona Activa no estan descentralitzats i al barri només hi ha l'Oficina de Treball de la Generalitat (OTG) i el Punt Jove de la Casa del Mig, especialment adreçat a aquest col·lectiu—, estan absolutament saturats, no poden donar resposta a les demandes que reben i sovint «maregen les persones que s'hi adrecen, sense donar-los respostes clares».

D'altra banda, només hi ha dos centres on s'ofereixen cursos gratuïts de formació ocupacional, amb convenis amb la Generalitat. Un nombre molt petit si tenim en compte que parlem d'uns barris que acullen una part important de la població de la ciutat. Tampoc disposen d'escola de persones adultes, de gran importància per a la formació en l'adquisició de competències laborals, com ara a través de l'aprenentatge de les noves tecnologies.

I pel que fa a l'oferta de serveis i recursos vinculada al teixit associatiu, aquesta tampoc és gaire àmplia i només els ofereixen Càritas (a Sant Medir), ACCEM (al carrer Gaiarre) i Dóna per la Dona (al carrer Béjar). Sí que podem trobar entitats amb una àmplia experiència en l'orientació i la inserció laboral al Poble Sec, al Raval i a Ciutat Vella, però en aquests moments es troben desbordades i estan començant a restringir els criteris d'accés: sovint cal que les persones que volen ser ateses tinguin papers o siguin del barri on l'associació té la seu.

LES PERSONES IMMIGRANTS, LES MÉS AFECTADES PER LA CRISI

Com ja ha recollit LA BURXA en diverses ocasions, el col·lectiu de persones immigrades és un dels que està patint més durament les conseqüències de la crisi. A més, el fet de quedar-se sense feina suposa, a banda de deixar de percebre ingressos econòmics, un risc important de quedar en la il·legalitat, ja que la legislació d'estrangeria vincula la situació legal amb el contracte de treball.

Als barris de Sants, Hostafrancs, la Bordeta i Badal hi havia empadronades al gener del 2009 17.533 persones estrangeres, les quals representen el

17,6% del total de la població—al Districte el percentatge és de 19,6% i a Barcelona, de 18,1%— i aquestes han estat les que més s'han adreçat a l'Espai d'Accollida i Orientació, i en especial les que es troben en situació irregular—un 20% del total de persones estrangeres—, ja que la majoria de recursos existents, sobretot els institucionals, no les atenen.

L'ESPAI D'ACOLLIDA I ORIENTACIÓ

El passat mes de febrer es va iniciar aquest projecte al Centre Social de Sants (CSS), que posa a disposició de tothom un seguit de serveis i recursos adreçats a facilitar el coneixement del barri i de la ciutat i a afavorir la inserció i la formació ocupacional. També ofereix assessorament legal.

Des del CSS destaquen que intenten oferir una atenció personalitzada i de qualitat, escoltant les persones, i que mentre assessoren sobre com fer un currículum també poden conèixer i intentar donar resposta a altres necessitats. Per tant, aquests mesos de treball han estat molt útils per fer un petit diagnòstic de les mancances principals, que ha servit per definir els serveis que aquest espai d'acollida i orientació havia d'oferir. Així, a més de l'atenció personalitzada, el suport en l'elaboració

del currículum, la creació d'una base de dades de recursos ocupacionals i l'elaboració d'una petita guia de recursos (empadronament, sanitat, educació, lleure, assessorament, etc.), han organitzat cursos de català, han contactat amb una advocada que ofereix assessorament d'estrangeria gratuïtament i han posat un ordinador a disposició de les persones que ho necessitin, ja que als nostres barris gairebé no hi ha punts d'accés públic a ordinadors.

MÉS DE MIG ANY D'ASSESSORAMENT LABORAL

L'Espai d'Accollida i Orientació treballa en estreta col·laboració amb el Punt d'Informació Laboral, amb seu també al CSS i que fa vuit mesos que va començar a funcionar. En aquest temps s'hi ha adreçat una trentena de veïns els dilluns a la tarda, principalment amb problemes relacionats amb acomiadaments, prestacions de maternitats i jubilacions, però amb el denominador comú de l'extensió de la precarietat laboral i els abusos empresarials als centres de treball.

Els impulsors del projecte n'han destacat la important assistència de persones nouvingudes, amb problemes de treball sense cotització i acomiadaments il·legals.

Tancament de l'OTG

Ester Rams
Sants

El proper 6 de juliol tindrà lloc el tancament de l'Oficina de Treball de la Generalitat (OTG) que està situada a la plaça de la Farga, i encara no es coneix la data de la seva reobertura ni el seu futur emplaçament. A partir d'aquesta data, les persones interessades a rebre algun servei o alguna prestació s'hauran de desplaçar fins a l'OTG de l'Estació del Nord.

L'OTG de la plaça de la Farga està destinada a atendre tots els habitants dels districtes postals 08014 i 08028, i compta amb 17 treballadors. Es tracta d'una xifra força petita, si tenim en compte que, segons fonts del Departament de Treball de la Generalitat, en data de maig del 2009, hi havia 11.178 persones inscrites com a demandants d'ocupació, 528 més que el febrer passat i gairebé 4.000 més que el febrer del 2008. Aquest fet podria ser una de les causes de la massificació que pateix l'OTG de la Farga i del mal tracte que es dispensa a molts dels seus usuaris.

CCOO i UGT reben milers d'euros per aprovar els ERO

E. R.
Sants

Els grans sindicats tampoc defensen els drets de les persones treballadores, aturades o pensionistes. Segons publica el setmanari *Directa*, ells sindicats CGT i COBAS han denunciat que CCOO i UGT reben milers d'euros cada cop que se signa un expedient de regulació d'ocupació (ERO). Aquesta acusació és especialment greu en un moment en què hi ha 18.000 treballadors i treballadores afectats per ERO.

Els sindicats de base afirmen que les gestions de les dues grans organitzacions sindicals provoquen la pèrdua sistemàtica de llocs de treball i l'empitjorament de les condicions laborals. Així, les estadístiques posen sobre la taula que a Catalunya un 60% dels i les assalariades reben un sou inferior als 1.000 euros o que anualment les persones que moren al seu lloc de treball arriben al milió.

D'altra banda, més de COBAS també alerten del perill que CCOO i UGT avalin una reforma de les pensions.

Recursos

Recursos per a la inserció ocupacional, els drets laborals i l'estrangeria del Centre Social de Sants: c. Olzinelles, 31, tel. 93 331 10 07

• **Espai d'acollida i orientació**
De dilluns a divendres de 10 a 14 i de 17 a 21 hores.

• **Punt d'informació laboral**
Dilluns de 19 a 20 hores.

• **Punt d'informació d'estrangeria**
Amb una advocada.
Cal demanar cita prèvia.

• **Cursos de català de nivell**

inicial
Propers cursos el juliol i el setembre. Demaneu informació.

• **Projecte Xerrem i projecte Parlem de la CAL**
Català oral en grup o en parelles llingüístiques. Demaneu informació.

Sants

A PEU DE CARRER

Mossos a les urnes

M. A. Font

Normalment els diumenges ronsejo al llit, però el passat 7 de juny em vaig llevar ben d'hora, vaig agafar el passaport i vaig dirigir-me a l'escola electoral. Només entrar-hi ja em vaig sentir incòmoda: al costat de la porta hi havia tres mossos xerrant.

No en vaig voler fer cas, i com que no sabia on em tocava anar em vaig deixar ajudar per un noi, que després vaig veure que era d'Iniciativa per Catalunya. Vaig preparar el sobre, però vaig sortir un moment per mirar l'exterior, i em vaig topar amb un parell de persones que també em van treure conversa: «Que no trobes la papereta?». Els mossos, gent que em venia a parlar, un d'un partit, tot plegat un entorn aliè... No sóc gaire assídua a les meses electorals, però la incomprensió va donar pas a la indignació quan vaig veure que els mossos anaven entrant, mirant els passadissos, les paperetes...

Quan vaig haver votat vaig decidir comentar-ho a les dues persones que m'havien vingut a trobar de manera desinteressada. «Sabeu si els mossos poden estar aquí? No haurien d'estar a fora?». Quan se'ns va unir el d'Iniciativa vaig veure que aquestes dues persones eren del PPI. Vaig explicar-ho a la presidenta de la meua mesa, i ja tens presidenta i vocals treient el llibre de normes. I quan ho van trobar, van llegir en veu alta: «Las fuerzas de policía [...] prestarán al Presidente de la Mesa, dentro y fuera de los locales, el auxilio que este requiera».

Vaig preguntar si algú havia requerit la presència dels mossos, i, que si no era així, si podien fer-los sortir, ja que em semblava intimidatori que fossin allà. La presidenta de la meua mesa va anar taula per taula preguntant-ho, i mentre esperava, un dels mossos se'm va quedar mirant de fit a fit. Encara més intimidació. Quan vaig sortir ja no hi eren, però per l'enrenou que va despertar la meua observació semblava que demanés quelcom escandalós. Deu ser que ens hem cregut el roldo de la policia amiga?

El mercat de Sants es posa a punt per a la renovació

Després de la visita de Jordi Hereu a les obres de l'alta velocitat el 2006, la promesa de remodelació del mercat de Sants comença a prendre forma. Està previst que entre el 12 d'octubre i el 12 de novembre es dugui a terme el trasllat provisional a la rambla de Badal entre Càceres i Canalejas.

Martí Gutiérrez Farré
Sants

Ara fa 25 anys, en la celebració del 75è aniversari del recinte modernista projectat per l'arquitecte Pere Falqués i Urpís, hi va haver un intent de remodelació que va ser vetat per una àmplia majoria dels comerciants d'aleshores.

Actualment, i sota una normativa de l'Ajuntament, l'Assemblea de Comerciants, que ha aprovat la remodelació per més d'un 90%, deixa de tenir poder perquè un 30% dels concessionaris ha deixat de funcionar, cosa que ha provocat la intervenció del consistori. Aquest i el tall provocat per les obres del tren d'alta velocitat (TAV), amb la consegüent pèrdua del 60% de parades, sobretot de la part sud, han estat els motius per renovar un mercat que

Imatge de la façana del Mercat de Sants o Mercat Nou, que té una estructura de 1913. AGUS GIRALT

té una estructura del 1913. I és que les obres del TAV han comportat un descens de públic considerable, sobretot de clients provinents de la Bordeta. Alguns establiments parlen d'una davallada de vendes d'entre el 20% i el 60%.

EL MERCAT PROVISIONAL

Després de desestimar la col·locació de les carpes provisionals al carrer Joan Güell i de valorar les condicions físiques i la proximitat del barri de la Bordeta, la ubicació de la carpa serà a la

rambla de Badal. Les obres de remodelació duraran tres anys i està previst que el mercat s'inauguri al final del 2012.

El nou mercat mantindrà l'estructura, considerada d'interès històric i artístic. Es construiran dues plantes de pàrquing, una per als clients (100 places) i l'altra per als comerciants (càmeres, magatzem i càrrega i descàrrega). Els accessos al mercat seran adaptats, alhora que els carrers Sant Jordi i Sant Medir, part est i oest, es transformaran en zona de vianants.

Els comerciants han valorat positivament la transformació de dues terces parts de l'edifici en supermercat i la destinació d'un terç per als 40 concessionaris, que hauran d'abonar 2.400 euros per metre quadrat per poder disposar de la concessió de venda al detall. Aquest cost elevat provocarà que els venedors grans es jubilin i que els joves emprenedors es tirin enre a l'hora d'encetar la nova època d'un mercat que es veu obligat a adaptar-se als nous temps.

El Firentitats, per fi a la carretera de Sants

Jordi Falcó
Sants

El dissabte 6 de juny un centenar llarg d'entitats i associacions dels barris de Sants, Hostafrancs i la Bordeta van celebrar la tradicional mostra Firentitats, que aquest any també coincidia amb el Fes-te al carrer, una trobada de cultura popular.

El Firentitats d'enguany ha servit perquè milers de veïns i veïnes hagin

vist i hagin conegut l'àmplia i variada oferta de serveis i activitats de les entitats i el col·lectiu dels nostres barris. En aquesta edició n'ha canviat la ubicació i el format, uns canvis valorats molt satisfactoriament pels membres del teixit associatiu.

Així, mentre que fins ara s'havia organitzat cada dos anys i les entitats ocupaven estands ubicats a les Cotxeres o al parc de l'Espanya Industrial durant diversos dies, enguany la mos-

Estand del Centre Social de Sants. CSS

tra s'ha fet amb carpes, i les entitats han omplert els carrers de Sants i Creu Coberta, des de la plaça de

Sants fins al carrer Moianès. A més, es preveu que la periodicitat de la fira sigui anual.

Fes-te amic o amiga de

la Burxa

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i contribuir econòmicament al seu manteniment.

Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment (pots deixar-ho al Terra d'Escudella, c/Premià,20). Així que ja saps!

Nom _____
Cognoms _____
Carrer i número _____
Codi Postal _____ Població _____
Telèfon _____ DNI _____

Vull rebre LA BURXA a casa

Amic/amiga de LA BURXA
3 euros/mes

(36 euros l'any)

Col·laboració anual amb LA BURXA

5 euros/mes (60 euros l'any)

Aportacions voluntàries a LA BURXA

_____ euros (escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc _____
Nom del titular _____
CODI ENTITAT
CODI SUCURSAL
CODI SEGURETAT
NÚM DE COMPTE
Es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA
Data _____ Signatura _____

La Universitat Lliure vol trencar esquemes

Oriol Rigola Sants

Del 15 de juny al 31 de juliol se celebra la segona edició de la Universitat Lliure en diversos espais del barri (Can Vies, l'Espai Obert, l'Ateneu Llibertari i el Centre Social de Sants). La Universitat Lliure va néixer l'estiu passat davant la necessitat manifestada pels seus organitzadors «de crear espais on produir intercanvis de coneixements, consciència crítica i lliure pensament».

Aquesta universitat forma part del que s'anomena *educació no formal*, i, segons el manifest de presentació, pretén, «a mode de xarxa educacional, augmentar les oportunitats perquè cadascú determini allò que vol aprendre o allò que pot ensenyar, d'una manera interactiva i no direccional». Així doncs, persegueix l'objectiu «de trobar noves formes d'aprenentatge, que fomentin la col·laboració, allunyant-se de l'adoctrinament i de la mercantilització del saber que es produeix en els centres d'educació institucional».

Presentació del Projecte A, a l'edició de l'any passat. UNIVERSITAT LLIBRE

Amb aquesta intenció, el 15 de juny s'iniciava una nova etapa en la qual apareixen, a més dels tallers, les xerrades i les activitats que ja existien, els grups d'autoaprenentatge pensats per donar continuïtat al projecte i que es-

taran dedicats, entre altres temes, al disseny, al vídeo i a la crítica dels mitjans de comunicació.

Més informació:
<http://www.unillibre.org>

Revetlla popular a la plaça Osca

Més de 200 persones van gaudir del sopar a la plaça Osca. EL3.ORG

Com cada any, el Casal Independentista de Sants va organitzar la revetlla popular de Sant Joan a la plaça Osca. Aquesta va consistir en un sopar i en

un posterior correfoc a la plaça Màlaga, just devora de Cotxeres, on es va dur a terme un concert i una festa fins ben entrada la matinada.

Bicicletada contra els CIE

Ester Rams Zona Franca

Un any després de l'aprovació de la Directiva europea sobre el retorn de les persones immigrades —o Directiva de la Vergonya—, SOS Racisme va convocar una bicicletada per demanar-ne la retirada i denunciar l'existència dels centres d'internament per a estrangers (CIE). Es tracta d'uns espais que vulneren la llibertat de les persones que hi ha retingudes a l'espera de ser expulsades, ja que aquestes no han comès cap delicte. A més, no tenen normes reguladores, fet que permet que es donin vulneracions sistemàtiques dels drets fonamentals.

Així, el diumenge 21 de juny un grup de ciclistes van anar de la plaça Espanya al CIE de la Zona Franca per demanar el seu tancament i solidaritzar-se amb les persones retingudes.

Cloenda de temporada dels Divendres Faràndula

Després d'un any del seu inici, el 5 de juny el cicle d'arts escèniques va tancar la temporada, amb l'espectacle «Combat poètic per la llibertat», evocant el Price dels Poetes (1970). Amb la sala del Casinet d'Hostafrancs plena, l'espectacle va començar amb el documental *1r Festival de Poesia Popular Catalana*, sobre el festival del 1970 que es va convertir en un acte d'afirmació de les llibertats i de la poesia catalana. Seguidament, els poetes Carles Rebassa, Enric Casasses, Núria Martínez-Vernis i Francesc Gelonch van pujar al ring instal·lat al mig de la sala. A l'octubre s'iniciarà la propera temporada i ja s'està treballant en la programació, que oferirà espectacles dels diferents gèneres de les arts escèniques.

Més informació:
www.divendresfarandula.org

Tercer mercat d'intercanvi

La plaça de la Farga va acollir el passat diumenge 14 de juny un important nombre de persones que van participar en la tercera edició del Mercat d'Intercanvi organitzat per la Xarxa d'Intercanvi de Sants.

Més informació: <http://intercanvis.sants.org/blog>

Desallotgen la Sala Bahía

El 15 de juny una dotació d'unitats UPAS de la Guàrdia Urbana va presentar-se a les 7 del matí a l'antiga sala de ball Bahía. El desallotjament de les 12 persones que hi vivien es va fer sense cap tipus de resistència. L'ordre havia estat anunciada arran de l'aprovació d'un pla d'obres per part de l'Ajuntament de Barcelona, actual propietari de l'edifici. Podeu trobar més informació a la pàgina 9.

Nou ateneu a les Corts

L'Ateneu Popular de les Corts ja és una realitat. El passat 20 de juny va obrir les seves portes en el marc d'una jornada plena d'activitats, que va acabar amb un concert de Pepet i Marieta i dels santsencs Ràbia Positiva.

Dia internacional de la sordceguesa

Amb motiu de la celebració d'aquesta diada, l'Associació Propersones Sordcegueses (APOSECAT), amb seu al nostre barri, ha organitzat una setmana de portes obertes, del 21 al 27 de juny, per donar-se a conèixer i reivindicar els drets d'aquest col·lectiu.

15 anys de Festa Major Alternativa

Enguany es farà la 15a edició de la Festa Major Alternativa (FMA) i per aquest motiu s'hi destaquen algunes novetats importants. La festa se celebrarà a la plaça Osca i a l'aparcament del costat de l'estació d'autobusos de l'estació de Sants. Aquest serà un espai provisional, atès que el parc de l'Espanya Industrial està en plena reforma. El dilluns 24 d'agost es donarà el tret de sortida amb un sopar popular i un pregó a la plaça Osca, on s'obriran les actuacions musicals amb un concert de pop i rumba. Dimarts serà la nit d'espectacles, i dimecres les activitats de matí i tarda finalitzaran amb una nit multicultural i de música negra. Dijous serà un dels dies grans: la festa es desplaçarà a l'espai del costat de la terminal d'autobusos i els barcelonins Dr. Calypso portaran els seus ritmes a les Alternatives. Divendres és el dia del tradicional cercarers i de la Marató de Rock Santsenc, un concert que pretén fer barri, tot ajuntant una quinzena de grups santsencs a l'escenari. I dissabte serà el torn de la cultura popular amb el CremaPicaPuja i de la Baixada de Carretons. La FMA es clourà un concert de rock.

AURO DECOR S.C.P.

Sostres de Pladur, escaiola i alumini
Motllures decoratives, enguixats
Aïllaments tèrmics, acústics i ignífucs
Mobles a mida de guix i pladur
Reformes en general

C/Moiànes, 48. 08014 Barcelona
Tel./fax 93 431 53 21
www.aurodecor.com
info@aurodecor.com

CASTELLERS

SANTS

C/ Vallespir 28 www.borinots.cat

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra

ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentista@infomed.es

HonkyTonk
BLUES BAR

C. Finlàndia, 45 - Tel. 93 422 95 98
(Plaça Sants) 08014 Barcelona

ROIG OLLE

“PEIXOS NOLLA”
Mercat de Sants,
parades 301 a 306 i 340 a 341

Telf: 93-339-55-57
SANTS

Parèntesi

LLIBRE

Manituana

WU MING
MONDADORI
Després de gairebé un any sentint-ne a parlar, arriba l'esperadíssima última novel·la dels autors sense rostre i sense nom de la insuperable Q i de la més discreta 54.

Aquest cop situen la història l'any 1775, en plena Guerra de la Independència dels EUA, en una comunitat mestissa d'indis, irlandesos i escocesos que van conviure durant anys sense problemes i que històricament és estudiada com un exemple precursor del pri-

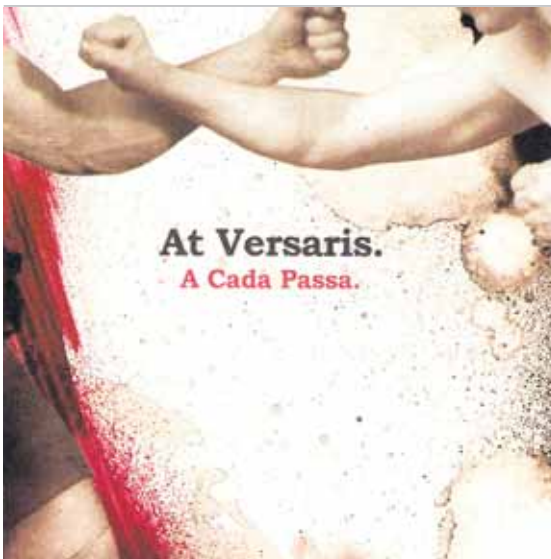
mer esperit de la revolució nord-americana i del gresol de cultures d'aquest Estat, aleshores encara per néixer.

Manituana evoca el Gran Manitu —gran esperit dels indis nord-americans. La narració explica les dues cares de la moneda característiques del període: d'una banda, ens mostra com en els buits que deixava la colonització naixien i creixien experiències de vida en comú interessants des del punt de vista de la justícia social; de l'altra, de com les tribus que vivien en aquelles terres no van poder fer front a les argücies imperialistes d'anglesos i francesos, que lluitaven per repartir-se el món.

Elba Mansilla
La Ciutat Invisible

MÚSICA

A cada passa

AT VERSARIS
PROPAGANDA PEL FET
Després del gran disc de presentació *Va amb vosaltres* (Propaganda pel fet, 2007) i del single solidari amb els autobusers en lluita *La vida són 2 dies* (Propaganda pel fet, 2008), el grup de hip hop At Versaris amb Rodrigo Laviña, del barri, i Pau Llonch, de Sabadell, ataca de nou.

El canvi de DJ (Singu en comptes de

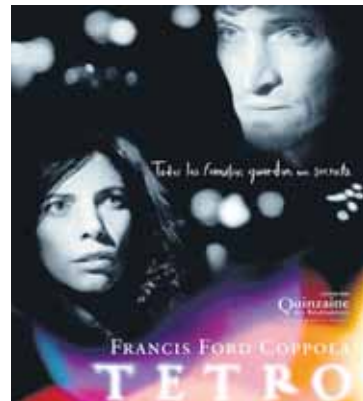
Bel) no fa davallar la qualitat: una gran producció, un pèl lenta en general, i moltes col·laboracions de l'escena prometedora del rap d'aquí (Miki, Nega, Vazili, Mai...) però sense grans figures que busquin protagonisme fan d'aquest un bon treball. Cal destacar també dos temes musicats pel grup de jazz-rock Ass trio. Les lletres tornen a ser cants a la

revolta i al combat, i enfocades a la militància política, amb alguna excepció per a la quotidianitat com la cançó «La il·lusió és el finikitu de les ganes» (el millor tema). El canvi de registre en la veu de Rodrigo en diferents cançons i la seva rima posa aquest MC santenc a un nivell mai no vist (o escoltat) fins ara.

Pau Canela Barrull

CINE

Tetro

FRANCIS FORD COPPOLA
Després d'anys d'inactivitat, Francis Ford Coppola ha tornat a posar-se darrere d'una càmera per rodar en blanc i negre la història d'una família ambientada a Buenos Aires i amb Maribel Verdú de protagonista. Una producció totalment atípica i que el seu director ha rodada totalment d'esquena a la indústria de Hollywood gràcies als guanys que li proporcionen les seves vinyes. El film és molt irregular, amb una primera mitja hora excel·lent que ens torna a *La llei del car-*

rer, però a mesura que transcorre l'acció el guió es va tornant cada vegada menys creïble. És indiscutible que Coppola filma de meravella però és una llàstima que per a la seva tornada al cinema no hagi comptat amb una història de més entitat.

De tota manera, i tenint en compte l'atonía actual de la nostra cartellera, l'espectador pot arriscar-se a conèixer l'últim film d'un dels pocs mestres del cinema que encara continua viu.

Lancelot

BURXANT ELS BYTES

Twitter i el periodisme ciutadà

Internet, sens dubte, ha democratitzat els mitjans de comunicació. A Internet qualsevol pot obrir un blog i explicar el que vulgui des de el seu punt de vista.

Twitter, la plana web de la qual parlem aquest mes, no és cap meravella tecnològicament parlant.

Brilla per la seva simplicitat. És una mena de blog, on només podem escriure anotacions de 140 caràcters, com els SMS.

La gent hi escriu el que fa, el que pensa, el que veu, amb la senzillesa de només haver d'escriure poques paraules: una frase, una sensació.

A més, han simplificat tant el servei, que des del mòbil propi un pot actualitzar la seva plana.

Així ha fet que milers de persones s'apunten al servei. Com que té tants usuaris, podem afegir els nostres favorits o fer cerques sobre temes concrets. Per exemple,

amb els esdeveniments de l'Iran, la gent anava actualitzant el Twitter amb informació d'última hora des del carrer. En desallotjaments de cases ocupades també s'han habilitat comptes al Twitter per retransmetre en directe i amb immediatesa les accions policials.

Twitter ens ofereix una forma senzilla de fer arribar informació als nostres coneguts enviant un simple missatge de 140 caràcters.

Bernat Costa

Imatge del logo del web.

5 ANYS DE LLUITA AL CARRER
ASSEMBLEA DE Joves DE SANTS
aj-sants@hotmail.com
www.cajei.net

Taverna
la Bauma
Vallespir 23 · 08014 · BCN
tel. 934 911 946

Productes pel cultiu d'exterior i interior
Punt de distribució d'esprais montana
Malabars, incensos i molt més
horaris de diluns a dissabte
matins de 10:30h a 14h
tardes de 17h a 20:30h
l'hortel de Sants
Carrer Guadiana 30
horteldesants@hotmail.com tel. 687 448 422

QUIROMASSATGE I REFLEXOLOGIA
HORES CONVINQUIDES
Domicilis a partir de 40 € !!
www.cesc-quiromo.com
Tel. 679 763 975
c. Gavà 59 baix

UN TOMB PEL
DICCIONARI

COTXE

Hi ha moltes paraules que prenen el nom de ciutats, de zones geogràfiques o de països. Així, podem beure un xerès (nom d'una ciutat andalusa), abrigar-nos amb un

jersei (nom d'una illa atlàntica) o canviar una bugia (nom d'una ciutat algeriana). El cotxe, un aparell ben comú del nostre temps, també té nom geogràfic. Sembla que, a partir del segle XVI,

es coneixen uns carruatges de cavalls fets a Cotx (Kóscice, una ciutat d'Eslovàquia). Duien una placa amb el nom de la ciutat que els fabricava i la gent els va anomenar així. Fins i tot l'anglès ha in-

corporat aquest mot i anomena *coach* i no *car* les carrosses.

Text elaborat per
en Jordi Esteban

LA CANÇÓ

Que arribi
l'estiu

Farts de tant d'hivern fent-se fosc aviat i arraulits a casa. Sempre morts de fred tot i portar guants i passamuntanyes. Va dir un estornell, abans de marxar a terra desglaçada, s'ha acabat el mal temps i la primavera venia de cara.

I sembla feta a mida per excitar les sensacions, per donar un toc de màgia a les coses d'aquest món.

L'art de fer renèixer l'univers al seu voltant revifant idees i tot el temps per endavant.

I tot i que és bonic i ens ve de nou amb la primavera no en tenim prou.

Que arribi l'estiu, que sortirem de casa.

Que arribi l'estiu, que arribi matiner.

Que arribi l'estiu, i que treguin les terrasses.

Que arribi l'estiu, les festes al carrer.

N'hi ha que tant els és, han trobat bon lloc sota de la manta oblidant que els demés no sempre tenen roba per abrigar-se. Si les estacions van a poc a poc no caldrà que em frisi, tot anirà al seu temps, després de l'equinocci ja vindrà el solstici.

Dijous Paella

RACÓ HISTÒRIC

El segrest dels lladres del pou (2a part)

L'11 d'abril del 1848 moltes de les campanes del pla de Barcelona tocaven a sometent. Francesc Caparrà, Francesc Solà, Bernat Capdevila i Joan Cros, algunes de les persones amb més poder al municipi de Sants, havien estat segrestats per un grup de desconeguts. Aviat van sortir diversos grups dels Mossos d'Esquadra i de la Guàrdia Civil, dirigits pel comissari Josep Nicasi Milà, i es van iniciar els escorcolls a diverses cases de Sants i Gràcia, en un primer moment sense cap resultat.

El cas va estar de seguida en boca de tothom i als diaris van començar a aparèixer testimonis de gent que assegurava que coneixia els segrestadors. Va ser així com es van trobar les primeres pistes.

Un dels clients del cafè on s'havia produït el segrest va comentar que creia haver vist un dels segrestadors a un domicili al carrer d'en Guàrdia de Barcelona. Aquest carrer, segons recull Joan Amades, ja era conegut com el «carrer de les conspiracions», i segons sembla era on es reunia la plana major del moviment carlista durant la Guerra dels Matiners.

Aviat es va registrar una casa al número 65 de Sants, llogada a nom de Benet Roure, on es van trobar cartutxos i documentació. Les peces començaven a encaixar. Es va detenir la dona del tal Benet Roure, però aquesta ho va negar tot. Va ser un nen de set anys, fill d'un dels segrestadors, Esteve Surroca, qui va donar a les autoritats les primeres pistes

importantes. Benet Roure va ser detingut i es va descobrir el veritable nom d'Esteve Surroca, Jaume Batlle.

Llavors, els captius van ser trets de la mina on els havien amagat i recorrent part del camí descalços i amb els ulls embenats van ser duts a una masia de Badalona. Els van bairar a un pou i els van ficar en una cova semblant a un forn on van romandre uns quants dies. Allà, per fi, els segrestadors van indicar la quantitat que volien com a rescat: 7.000 unces; 2.000 de Francesc Solà, Bernat Capdevila i Joan Cros, i 1.000 de Francesc Caparrà. Però segons recull Cros a les seves memòries, els segrestats es van riure d'aquelles pretensions i van oferir 100 unces per part de Cros, 50

unces per part de Solà, 25 per part de Capdevila i 20 per part de Caparrà. Allò, pel que es veu, va enutjar molt al capítol dels bandits, que no va tornar a negociar. Els segrestats van oferir llavors 500 unces, que els segrestadors van acabar ac-

ceptant a contracor. Els van entregar plects de paper i estris per escriure i els van demanar que fessin les notes per als familiars, demanant els calés i amb les instruccions per fer el pagament.

Agus Giralt

Imatge de l'època sobre els lladres del pou.

FOGONS DE TEMPORADA

Pa amb tomàquet

«Per sant Joan el blat al camp, per sant Pere el blat a l'era». Així de ràpid devien recol·lectar els nostres avantpassats el blat. El separaven de la seva clovella i era molt fins a obtenir-ne farina. Un cop fermentat amb una mica d'aigua i cuit havien obtingut el pa. El tomàquet va ser més tardà i va venir de l'altra punta de món, d'Amèrica del Sud (el blat prové de l'Àsia Menor). La conjunció d'aquests dos magnífics ingredients ens dona un dels nostres emblemes, l'entranyable pa amb tomàquet. Tot i no estar documentada, la versió més probable de

l'invent va ser deguda a l'instint d'aprofitament de tot bon català. Com estovar el pa sec que tinc sobrer? Amb l'excés de la collita del tomàquet madur! Seria molt bonic que l'invent fos nostre,

però els andalusos van solucionar el mateix problema inventant-se el refrescant gaspatxo i els italians, amb les seves grandiloqüents pizzes. Tot i així, el nostre guanya el premi al millor berenar que

ens regalaven les nostres àvies, el pa amb tomàquet de tota la vida, el nostre pa de cada dia.

La recepta:
el millor pa
amb
tomàquet

INGREDIENTS
Pa de pagès
Tomàquet madur
Oli d'oliva
Sal
All (opcional)

ELABORACIÓ
Primer cal tallar una bona llesca de pa, ben gruixuda. Si voleu un resultat sublim ara és el moment de torrar el pa i seguidament untar-hi un gra d'all. En qualsevol cas el més important és com

untar el tomàquet. No cal que siguin de penjar (si trobeu un bon tomàquet madur) ni que els triturem per obtenir una massa teòricament més sucosa. Agafem mig tomàquet amb els dits, untem tota la superfície del pa i no ens oblidem d'untar la crosta, així també aprofitem la polpa del tomàquet que es desprèn en rascar. Girem la llesca i repetim l'operació. Un xic de sal, un generós raig d'oli, tot per les dues bandes i el resultat és impressionant. Com molt bé deia Pla, el menjar és un viatge de la memòria a la infància. Doncs que així sigui!

Núria May Masnou

Terra d'escudella
CUINA CATALANA ☆ WWW.TDK.CAT
C/PREMIA, 20 SANTS - BCN ☆ 93 422 16 13

NO MENGIS QUALSEVOL COSA

esmorzars
menú al migdia
braves i testets
entrepans
taules i amanides
corts de nit

CAMPMAJO
Ous frescos i pasteuritzats

servei diari al comerç
i a la restauració

C/Parcerisa, 17-19
934. 219. 238
mitjadotzena@gmail.com

la Burxa
sants i barris veïns

En moviment

EL RACÓ DEL CASAL

Efemèrides de l'EI

Casal Independentista de Sants

L'any passat celebràvem el 40 aniversari de la fundació del PSAN, que és la primera formulació política que combina la reivindicació de la independència per a tota la nació catalana, els Països Catalans, com a procés indestriable de la lluita pel socialisme.

Aquest any toca recordar els 30 anys de la configuració de l'Esquerra Independentista (EI) com un moviment polític amb voluntat d'enfrontar-se als estats opressors. La fundació dels Comitès de Solidaritat amb els Patriotes Catalans, una organització de suport als represaliats per l'Estat, i després la fundació de Terra Lliure van ser els principals catalitzadors del moviment popular que després esdevindria el Moviment de Defensa de la Terra, una experiència que va il·lusionar tanta gent com la que després va decebre amb la divisió en dues faccions en la seva segona Assemblea Nacional l'any 1987 i dels lamentables fets del Fossar de les Moreres del 1988.

Qui digui que recuperar la història és un exercici de letiferats o de revenja oblidada que és precisament el seu coneixement el que ens hauria de permetre no repetir els errors del passat. L'Esquerra Independentista d'avui ja ha pres el relleu i sembla haver après aquesta lliçó; per això des del Casal Independentista de Sants tenim clar que no volem un trencament com el del 1987 mai més, i que seguirem lluitant i llaurant el terreny perquè la feina feta per tota la militància del PSAN, dels CSPC i de Terra Lliure tingui continuïtat en les organitzacions, els col·lectius i els casals que han vingut després, consolidant lentament però fermament un moviment capaç de bastir un projecte polític que ens permeti algun dia viure en uns Països Catalans lliures de tota opressió.

El triomf de la partitocràcia

La campanya de recollida de firmes per presentar la iniciativa legislativa popular (ILP) per una Catalunya Lliure de Transgènics va culminar amb el lliurament de 106.000 signatures al Parlament l'agost del 2008. Es van sobrepassar les 50.000 que estableix la llei de participació ciutadana.

Joserra Olarieta
Plataforma Som lo que Sembrem

La iniciativa ha ensopegat amb l'oposició frontal dels grups parlamentaris de CIU, PP i PSC, els quals han respost a la demanda popular tot presentant esmenes a la totalitat per intentar vetar el debat parlamentari sobre els eixos de la proposició de llei: la propagació dels conreus transgènics, l'etiquetatge d'aliments amb ingredients manipulats genèticament i el desenvolupament d'una recerca veritablement independent.

DOBLE OBJECTIU

Impulsada des de la pagesia, la iniciativa ràpidament va trobar ressò en sectors més amplis de la població fins a constituir una plataforma. Som lo que Sembrem, integrada per diferents col·lectius i individus dels àmbits de la producció, el consum i la distribució de productes agrícoles de tot arreu de Catalunya.

Des del principi, la plataforma ha tingut el doble objectiu d'aconseguir el suport social per presentar la ILP i de sensibilitzar la població catalana sobre les implicacions dels cultius i els aliments transgènics. Ha comptat amb la participació de fins a 300 persones fedatàries per poder recollir les signatures arreu del territori, i s'han fet més de 500 actes informatius i debats, tant a les universitats, els instituts de recerca, els centres culturals, com als mercats, a peu de carrer, etc.

INFORMES ESBAIXATS

El Parlament fins i tot va veure «necessari» crear el CAPCIT, un òrgan d'assessorament del Parlament en ciència i tecnologia. Aquest òrgan, per la seva banda, va creure «necessari» encomanar tres informes sobre el tema dels transgènics. Coneguts aquests tres informes, es pot dir que un, el de la Fundació Catalana per la Recerca, és asèptic (tracta sobre el que han dit altres CAPCIT dels parlaments d'Europa); un altre, l'informe «científic» fet per l'Institut d'Estudis Catalans, és pobre i esbiaixat (a favor dels transgènics), i l'últim, fet pel Consell Català de la Comunicació Científica, és molt pobre i vergonyosament partidari dels transgènics.

A Catalunya i Aragó es conrea el 50% del blat de moro transgènic de tot Europa. INTERNET

D'això en vam demanar comptes, perquè només es pot dir que hi ha coses (encara que siguin informes de personatges «prestigiosos») que no són admissibles, i encara menys si estan pagades amb diners públics.

TRIOMF DE LA PARTITOCRÀCIA

Finalment, al Parlament, el maig del 2009 PSC, CiU, i PP, es van unir a l'hora de presentar esmenes a la totalitat de la ILP. D'aquesta manera, i si tot segueix el curs esperable, en el debat a la totalitat en el ple del Parlament que tindrà lloc el 2 de juliol s'haurà acabat el viatge d'aquesta ILP sense que s'arribi a debatre al Parlament.

Acabem de sortir d'unes eleccions europees en les quals tots els partits grans s'han omplert la boca amb bones intencions de reflexió sobre la manca de participació popular. El cert, però, és que quan tenen l'oportunitat real d'obrir les portes a aquesta participació, com en el cas d'aquesta ILP, les tanquen a la mateixa cara de la gent.

Proposició de llei

La ILP pretén activar el principi de precaució davant una qüestió de risc sanitari i ambiental greu, per mitjà de quatre línies principals:

- La Declaració de Catalunya com a zona lliure de transgènics.
- La prohibició immediata dels cultius transgènics.
- L'etiquetatge clar dels aliments que en el seu procés de producció utilitzen transgènics i els que no.
- La moratòria al desenvolupament de transgènics a les nostres terres i la investigació dels seus efectes.

Dades

Els transgènics

• Què són?

Els transgènics són organismes vius als quals s'han introduït gens d'altres éssers. Per exemple, a la soja, patentada per Monsanto, se li ha introduït un gen d'un bacteri que la fa resistent als herbicides.

• Efectes dels transgènics:

> **Medi:** pèrdua de diversitat, de varietats de llavor locals i contaminació genètica, entre d'altres.

> **Pagesia:** reforç del monopoli i del domini de les multinacionals que patenten les llavors.

> **Salut:** alguns estudis indiquen que poden tenir efectes al·lèrgics, i algunes varietats porten gens de resistència a antibiòtics, amb el risc que això suposa.

• On són?

Consumim productes amb transgènics sense saber-ho, perquè no n'és obligat l'etiquetatge, i també els mengem a través del consum de carn, làctics i ous, perquè els pinsos amb què han estat alimentats els animals són transgènics. A més, a Catalunya i Aragó, es conrea més del 50% del blat de moro transgènic de tot Europa.

FES-TÈ SÒCIA
Violant d'Hongria 71 1er pis, Sants, BCN.

col·lectius
taillers +
activitats

ESPAIGERÀ

de dilluns
a divendres
de 18 a 22h

• Col·lectiu: ATECAT, Contra-Infos, Biogràfic, Polèmica, Antenui Llibertari de Poble Sec, Artesano, Cooperativa de consum crític.

• Taillers de ball flamenc i Informàtica

• La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20h. Vine a participar i fer propostes.

THE ONLY GOOD SYSTEM

IS A SOUND SYSTEM

roba urbana

llibreria crítica

www.lacutatinovisible.org

Riego 35 baixos - 08014 BCN - 93 298 99 47

mon verd

- DISTRIBUCIÓ PRODUCTES ECOLÒGICS I DE COMERÇ JUST

- COOPERATIVA AUTOGESTIONÀRIA

- ECONOMIA SOCIAL ALTERNATIVA

c/ Avila, 71-75 àtic
08005 Barcelona
Tel: 93 485 5696 Fax: 93 485 5609
monverd@refemail.es

malea

teteria malea s.c.c.l.

esmorzats i berenars, cassolans i ecològics

c/ nego, 16 sants (bcn)
tel: 937207070

FO BAR

cafes + Tes
Brrres + Copes
Amaldos + Tapas + Entrepans
El Barca en pantalla cedant
Exposicions + Terrassa

Plaça Oseca, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 65 99 - www.fo-bar.com

Islamofòbia i exclusió social

Un estudi del 2004 constata-va que el 80% dels ciutadans de l'Estat espanyol qualifica-va els musulmans d'autoritaris, un 57% com a violents i un 20% estava d'acord amb l'expulsió dels marroquins.

Ester Rams Sants

Aquestes dades reflecteixen el que s'ha anomenat *islamofòbia*, és a dir, l'hostilitat i la por sense fonament cap a l'Islam, i, en conseqüència, cap a les persones musulmanes. Una hostilitat que es tradueix en un tracte desigual i en l'exclusió de les esferes polítiques i socials. I malgrat que és evident que les persones musulmanes pateixen altres i diverses formes de discriminació, que vénen donades per la seva condició de migrants, podem dir que l'estigmatització que es dona sobre aquesta religió agreuja la seva situació.

UN NOU RACISME

Es tracta d'un nou tipus de racisme, que ja no apel·la a la raça sinó a les diferències culturals i religioses; entenent que ens separen de manera inevitable i per sempre i que dificulten la convivència. Aquestes idees, que semblen no tenir en compte que el contacte entre cultures s'ha donat al llarg de tota la història de la humanitat, ocupen un lloc important en la política contemporània dominant i no les hem de veure com la manifestació d'un rebuig social d'una part de la població.

Com defensen diversos autors, entre ells l'antropòleg Manuel Delgado, el nou racisme cultural és una fòbia social induïda des de determinats centres de poder per justificar i afavorir l'exclusió i l'exploatació de la població immigrada en l'àmbit intern i el saqueig del petroli i dels recursos a escala mundial.

LA CONSTRUCCIÓ DE LA POR

L'any 2008 hi havia a Catalunya unes 380.000 persones musulmanes. Es tracta d'una comunitat molt gran i diversa, malgrat que això quedi invisibilitat

Manifestació al Raval per demanar la llibertat de les 11 persones empresonades arran de l'operació policial del gener del 2008. ARXIU

tatatzat pels estereotips que s'associen a l'Islam. Aquesta religió se'ns presenta com incompatible amb els valors i les pràctiques socials autòctones i com una amenaça per a la nostra seguretat. Aquest darrer aspecte es veu reforçat pel context mundial post 11-S i 11-M, que insisteix en el principi de desconfiança i prevenció securitària que cal adoptar respecte a la presència de musulmans als països occidentals.

Les lleis tenen un paper important en la definició de les condicions de vida i en la construcció de la imatge de la persona migrant. I les d'estrangeria

mostren la migració com a problema que cal controlar, com si fos una invasió de l'Estat del benestar que posa en perill els serveis i drets dels autòctons.

LLEIS D'EXCEPCIÓ

D'altra banda, la llei antiterrorista –legislació d'excepció poc garantista amb els drets dels imputats– ha estat utilitzada àmpliament contra el nou terrorisme internacional. Entre els anys 2006 i 2007 s'han fet 327 detencions. Un 46% de les persones ha quedat en llibertat sense càrrecs després de la detenció, i de les persones empreso-

nades de forma preventiva només un 10% (un 5% si comptem totes les detencions) tenen una sentència ferma.

Les dades mostren una aplicació indiscriminada de la llei, cosa que transmet una imatge de perill. Així, mentre les detencions són àmpliament retransmeses pels mitjans de comunicació, mai es dedica ni un minut a parlar dels alliberaments. I això contribueix a mantenir aquesta comunitat atomitzada, en la invisibilitat i en una situació que li dificulta la lluita per unes millors condicions socioeconòmiques, de reconeixement i de mobilitat social.

La ressenya

'Rastros de Dixan'

Islamofobia y construcción del enemigo en la era post 11-S és el subtítol d'aquest llibre publicat per l'Editorial Virus. Centrat en les conseqüències de la islamofòbia desfermada des dels atemptats de l'11 de setembre del 2001, el llibre documental dedicat a Sebastià Saelles –advocat mort ara fa un any– recull articles, entre d'altres, del president de la Junta Islàmica Catalana, Abdennur Prado, del professor de dret penal Iñaki Rivera i d'antropologia Alberto López Bragados.

L'anàlisi de l'operació policial del gener del 2008 al Raval, que ha portat a la presó 11 ciutadans d'origen paquistanès i indi, serveix d'exemple per veure les pràctiques i els discursos amb què es construeix aquesta por a l'altre i que suposen una violació dels drets fonamentals de les persones musulmanes. Així, sota l'acusació (sense proves) de voler atemptar al metro de Barcelona, es criminalitza tota una comunitat. Davant d'això, *Rastros de Dixan* vol ser una denúncia i una resposta al judici paral·lel i l'estigmatització que estan patint aquestes persones i les seves comunitats.

LA BORDETA MON AMOUR

El Bahía per al barri

Comissió de Veïns de la Bordeta

L'edifici que avui tots coneixem com el Bahía va ser la seu de l'antiga Lleialtat Santsenca, important cooperativa obrera del nostre barri.

L'edifici del carrer Olzinelles, construït pels cooperativistes al principi del segle passat, va viure la seva glòria en el primer terç del segle XX, quan va ser focus d'ajuda mútua, de solidaritat, d'autoorganització i de lluita social. La derrota del 1939, després que la majoria dels seus socis morissin i s'exiliessin, va fer que la cooperativa caigués en mans de falangistes i nous arribistes que es van polir tot el patrimoni. Després, ja ho sabeu, l'immoble va acabar convertit en una sala de festes, més tard, va ser okupat i fa uns dies, desallotjat.

Ara, després d'una fosca operació de requalificacions que val més no recordar, torna a ser, finalment, de propietat pública. L'Ajuntament n'és el nou i flamant propietari. Un edifici catalogat, de propietat pública i amb unes parets assaonades de suor i sang obrera no pot tenir un destí anodí ni ens deixa indiferents. I és ben sabut que, malgrat la titularitat pública, corre el greu risc de convertir-se en unes oficines fosques, en un focus de burocràcia o en un dels típics edificis municipals on ningú sap què s'hi fa a dins.

Volem, com a veïns de Sants, recuperar la Lleialtat Santsenca, no només com a propietaris, que entenem que ja ho som, sinó com a gestors, com a usuaris i com a creadors d'un nou projecte social. Ens caldrà obrir, és clar, un intens procés de debat, però se'ns passa pel cap crear una gran cooperativa santsenca de consum, un espai de cultura obrera i un ateneu popular digne del nostre barri.

Un lloc que aspirem omplir de vida social, de cultura i de rebel·lia. Ara només cal conjurar-nos tots plegats i posar-nos a treballar per aconseguir-ho.

PROJECTES LISKAMM SL
disseny d'equips electrònics
Tel. 93 162 44 23

Peluqueria **Lliure**
DEMANEU HORA
Plaça D'Osca 7-11 Local 4
08014 BARCELONA
Tel. 93 298 83 35

el **LOKAL** **DISTRIBIDORA**
associació cultural El Raval
llibres, contrainformació, revistes
horari:
música matins, de d'arts a
sambres de 10.30 a 14h
pedaços... tardes, de dilluns a
dissabte de 17 a 21h
c/de la Cera 1bis 08001 Barcelona
Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
ellokal@pangea.org

d
setmanari de comunicació
directa
A la venda al barri
suscripcio@setmanaridirecta.info
www.setmanaridirecta.info

la Burxa
des de 1998

Cultura

Música a l'abast de tothom

L'Escola de Música Ressons engegarà el proper curs el projecte Música a l'Abast. La iniciativa té la intenció d'apropar la música a totes aquelles persones que, pel fet de patir algun tipus de discapacitat, no tenen accés a l'escola artística.

Agus Giralt
Sants

Nascuda fa quatre anys com a projecte dins de l'Escola Proa, fins ara l'Escola de Música Ressons ha portat la música als alumnes de l'escola, mitjançant classes extraescolars, i a la resta de la gent del barri. El proper curs encara es vol fer un pas més cap endavant amb un nou projecte musical: Música a l'Abast.

Inspirat en les *community music*, comunitats musicals que fa anys que funcionen a Anglaterra apropant la música a col·lectius que sovint són marginats del seu coneixement o, senzillament, del seu gaudi, el projecte vol ser més que uns simples tallers per aprendre llenguatge musical. Queralt Prats, responsable del projecte, assenyala: «Volem oferir a tothom la possibilitat de participar en projectes musicals. A tothom li agrada la música i tothom hi pot aportar alguna cosa».

Tot i que aquí aquest tipus d'iniciatives encara són molt poc habituals, ja han demostrat la seva vàlua en altres societats com l'anglesa. Com ens explica Prats, ella mateixa va conèixer les *community music*, el seu funcionament i els seus beneficis. Allà va treballar amb sords i gent

amb altres discapacitats. En tornar, va decidir endegar aquesta iniciativa al nostre barri.

Segons els mateixos organitzadors, aquest tipus de treball amb música aporta grans beneficis a cada participant i a cada agrupació, ja que els facilita la comunicació, la socialització, el gaudi i l'aprenentatge de la música de manera totalment vivencial.

El projecte, que està obert a treballar amb entitats o grups ja existents, s'adaptarà a les diferents condicions de cada entitat o situació. Es faran sessions setmanals o quinzennals liderades per dos o tres artistes, les quals estaran pensades per fer participar i experimentar tothom en l'àmbit mu-

sical. Els grups treballaran de manera interdisciplinària, aprofitant els coneixements que els alumnes puguin tenir. «Pretenem treballar a partir dels àmbits o coneixements que ja tinguin. Per exemple, musicant lletres d'ells mateixos o utilitzant pintures d'aquells que pintin com a base per a la creació musical», ens comenta la responsable de la iniciativa.

Amb vista al proper curs, ja hi ha cinc grups diferents de treball, entre els quals es podrà trobar gent amb afectacions diverses com ara els sordcecs, els adults amb esquizofrènia i els infants amb paràlisi cerebral.

Més informació:
www.ressons.cat

Cartell del projecte de l'Escola de Música Ressons. ARXIU

Partit de la UE de Sants contra la UD Viladecans el maig passat. FLICKR UE SANTS

La UE de Sants, a Primera Catalana

L'equip de futbol del barri, la UE de Sants, ha aconseguit l'ascens a la Primera Divisió Catalana. L'emoció es va mantenir fins al final, ja que es depenia d'altres equips per assegurar-se la plaça desitjada.

Agus Giralt
Sants

Gràcies al segon lloc aconseguit aquesta temporada i a la combinació dels resultats de la resta de categories, la Unió Esportiva de Sants ha aconseguit l'ascens a Primera Catalana.

Després de la derrota del Santfeliuenc davant el Torreforta, la Unió Esportiva de Sants va quedar en segon lloc a la classificació del grup 2 de la Territorial Preferent. Amb aquest resultat, el Sants es mantenia a cinc punts del tercer en la

classificació (el Santfeliuenc). Així doncs, el Sants es jugava l'ascens a Primera Catalana amb el segon classificat del grup 1, la UD At Gramanet Milan.

L'ascens no es va decidir fins a l'última jornada, ja que hi havia diversos equips que encara podien optar a la segona plaça d'aquest grup, però a causa dels moviments a les divisions superiors (Primera Catalana, Tercera Divisió, Segona B, etc.) el Sants va accedir directament a Primera Catalana gràcies al seu segon lloc.

Ara, la junta i els tècnics hauran de decidir com enfocar la propera temporada a la nova categoria, una temporada que, a banda de l'ascens, planteja noves incògnites. Fins al Nadal el club no es podrà traslladar a les noves instal·lacions del carrer Energia. Per això, la Junta encara es planteja si l'equip jugarà al camp de la Magòria o si ho farà al camp de la Bàscula.

El mostrador

Ara fa uns mesos, en el marc d'unes jornades sobre economia social, el catedràtic d'economia de la UB Enric Jello, parlava de tres possibles escenaris de futur en l'actual situació de crisi. El primer era que l'economia entrés en un cicle de deflació-depressió, una espècie de cercle viciós entre una inflació negativa i un creixement econòmic negatiu. El segon era que es donés una situació d'estanflació, un terme que descriu una economia estancada però que tot i així pateix un increment de l'IPC, i que fa de mal solucionar amb polítiques econòmiques convencionals. I el tercer, més aterridor encara, era quelcom així com l'ensulsiada total del sistema econòmic tal i com el co-

El cooperativisme i les xarxes socials

Cooperativa Germinal

neixem avui dia, amb tots els problemes socials a gran escala que se'n derivarien.

En un possible escenari d'esfondrament com aquest —que dins l'actual incertesa socioeconòmica global no és tan esbojarrat—, és lògic pensar que la necessitat de supervivència podria fer sortir el pitjor de moltes persones, i acabar desembocant en una perillosa situació de caos social. Però un context així també pot treure el millor de les persones per ajudar-se mútuament i col·laborar per tirar endavant. Això sí, perquè aquesta resposta social positiva i constructiva sigui possible, cal que ja existeixin xarxes socials de confiança sòlides i arrelades als barris i als pobles, i que una part prou gran de la

ciutadania estigui mínimament avesada a un tarannà més cooperatiu que no pas competitiu.

I això és, entre altres coses, el que promou el moviment del cooperativisme. Des de les cooperatives de treball

o de consum ecològic fins a les cooperatives de crèdit o habitatge, aquest model d'organització permet tirar endavant projectes socials, culturals, econòmics i productius de tot tipus. Projectes que fomenten una redistribució més justa de la riquesa, una major participació i democràcia en la presa de decisions, i la creació de xarxes socials i d'una nova cultura del benestar col·lectiu basada en la cooperació davant l'individualisme i la competitivitat imperants en la nostra societat.

Aquest juliol se celebra la 1a Setmana d'Economia Cooperativa a Barcelona, i el dia 4, a Sants, es farà la 87a edició del Dia Internacional del Cooperativisme. Dues ocasions immillorables per aprendre, compartir, i promoure aquest moviment al nostre país!

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?

En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat

immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

imatge d'un correfoc a la ciutat de Barcelona. INTERNET

EL G16 de Barcelona

En el número 111 de la revista *Carrer*, editada per la FAVB, trobem un interessant reportatge sobre el G16 de Barcelona. Són un grup de 16 presidents –tots homes– de diverses entitats de la ciutat que es reuneixen periòdicament per fer una tertúlia. Una mena de federació de caire elitista i burges.

Josep Felíx Bentz
Real Círculo Artístico de Barcelona

Josep Manel Puente i Pubill
Centre Excursionista de Catalunya

Albert Agustí
Real Club de Tennis de Barcelona

Salvador Alemany
Cercle d'Economia

Fèlix Millet
Orfeó Català

Baldiri Ros
Institut Agrícola Català Sant Isidre

Sebastià Millans Rosich
Club Natació Barcelona

Borja García Nieto
Círculo Ecuestre

Daniel Sánchez Lliure
RCD Espanyol

Joan Rosell
Foment del Treball Nacional

Miquel Valls
Cambra del Comerç de Barcelona

Joan Laporta
Futbol Club Barcelona

Oriol Bohigas
Ateneu Barcelonès

Juan Ángel Calzado de Castro
Real Club de Polo de Barcelona

Sebastià Salvadó
RACC

Joaquín Calvo Jaques
Círculo del Liceu

El debat sobre el foc arriba des d'Europa

La Directiva europea del foc ha encès els ànims de les colles de diables i bèsties de foc que veuen reduïda o fins i tot suprimida una tradició de més de 800 anys d'història que caracteritza la cultura catalana.

Mercè Esteban
Sants

La directiva és una normativa comuna desenvolupada per tots els estats membres de la Unió Europea (UE) que funciona com una norma jurídica de compliment obligat per als estats membres, els quals l'han de redactar donant-li forma jurídica d'acord amb el dret nacional i intern de cada estat.

En el cas de la Directiva del foc, iniciada ja fa més de dos anys, cal remarcar que sorgeix de l'interès de renovar la regulació, la comercialització i l'ús dels productes pirotècnics dins de la UE. Es pretén que entri en vigor el 4 de juliol del 2010 i és per això que l'Estat espanyol ha de tenir adaptades les seves lleis en funció de les directrius marcades per aquesta directiva abans del 4 de gener del mateix any.

EL CONFLICTE

Un dels objectius principals d'aquesta directiva és el de vetllar per «un nivell alt de protecció de la salut humana i de la seguretat i protecció dels consumidors, així com dels usuaris professionals finals». És dins d'aquest propòsit on han sorgit controvèrsies, ja que algunes de les mesures de seguretat proposades sembla que farien impossible continuar duent a terme moltes de les festes on el foc apareix com a protagonista, pròpies de la cultura mediterrània.

Concretament, l'aplicació de la nova llei comportaria la impossibilitat de fer activitats pirotècniques, com per exemple els correfocs, sense establir unes distàncies, ara per ara inconcebibles, entre els actuants i el públic: només seria possible dur a terme aquestes celebracions en grans avingudes. Pel que fa a les colles infantils, la normativa les exclou pràcticament d'una tradició amb més de 800 anys d'història. També els ajuntaments petits es veuen afectats: haurien de fer despeses de més

de 12.000 euros perquè els caldrà contractar personal especialitzat per programar actes pirotècnics com els castells de foc.

Finalment, s'eliminarien les traques de més de 120 decibels, fet que impediria celebrar actuacions tan pròpies com ara les mascletades, la Patum i l'Aquelarre de Cervera, entre moltíssimes d'altres.

Pep Martí, president de la Federació de Diables i Dimonis de Catalunya, afirma: «Nosaltres som conscients que amb l'entrada en vigor de la Directiva no podrem celebrar les festes com fins ara. Ens hi haurem d'adaptar, però dins d'un marc acceptable perquè pugem fer les nostres actuacions. Si no trobem aquest marc no podrem seguir amb l'activitat que hem fet durant segles, perquè la normativa no ens la prohibeix, però hi posa unes mesures que la fan inviable».

L'apunt

Sobre la Directiva europea del foc

LA BURXA ha parlat amb la Colla de Diables Keresus. Ells són d'un poble petit (Santa Coloma de Queralt), però s'han pres la notícia molt malament, «igual que els pobles grans», diuen. A continuació us reproduïm les reflexions sorgides de la conversa.

«La llei és igual per a tothom. La Unió Europea (UE) fa les lleis i cada país les ha d'adaptar. El problema d'aquí és que els polítics no s'han mogut, i és més

culpa dels polítics d'aquí que no pas dels d'Europa.

Davant d'aquesta situació, és innegable que la coordinació és primordial, i aquesta s'ha dut a terme amb la Federació de Diables i Dimonis de Catalunya, l'Associació de Bestiari Popular, les colles centenàries, la Patum de Berga, trabucaires, etc., tot el que és el món del foc a Catalunya. Hi ha hagut una coordinació plena. Pel que fa a la resta de Països Catalans, el tipus d'agrupació és diferent. Els que ho tenen més fotut són els de la Catalunya Nord perquè no els

defensarà ningú. En el cas del País Valencià, el PP ha estat qui ha fet una defensa més clara per qüestions polítiques implicades en les falles. En canvi, al Principat els partits polítics no han fet res, han hagut de ser les federacions i els col·lectius qui es posessin en marxa.»

Alguns sectors han manifestat que Europa té la voluntat d'eliminar la cultura popular, però la colla diu que «la UE vol evitar els riscos que suposa la venda de material pirotècnic, que és una qüestió de seguretat i no té res a veure amb les tradicions».

Buscofereixo

Et presentem la XIS (Xarxa d'Intercanvi de Sants), veïnes i veïns units per crear una alternativa de consum al barri. En vols formar part?

Adreça't a:
www.intercanvis.sants.org
intercanvisants.entodaspartes.net
intercanvisants@gmail.com

INTERCANVI DE TEMPS

OFEREIXO
Tasques casolanes (cuinar, ajudar a la neteja, etc.):
lalia@mesvilaweb.cat

Arranjaments de costura:
677 787 536

Classes d'escacs:
Fran, 667 258 752

BUSCO
Classes de guitarra (nivell bàsic):
lalia@mesvilaweb.cat

Arranjaments d'electricitat i pintura:
677 787 536

Classes d'anglès:
Fran, 667 258 752

APROFITAMENT D'OBJECTES

OFEREIXO
Làmpares, armari, teclat d'ordinador, impressora:
mireiapui@gmail.com

Tot tipus de material informàtic:
Ateneu Llibertari de Sants de dilluns a divendres (19-22 h)

Escriptori:
oriol@rigola.cat

BUSCO
Cuina de butà:
mireiapui@gmail.com

Bicicleta:
letialmo@hotmail.com

Llibres i pel.lis en DVD o VHS:
tonijunyent@hotmail.com

Bici plegable:
Neus, 657 240 990

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al vespre al CSA Can Vies (c. Jocs Florals, 42)
 Periodicitat: mensual
 Telèfon de contacte: 93 422 16 13
 Adreça electrònica: laburxa@barrisants.org
 Pàgina web: www.barrisants.org/laburxa
 LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

Aquesta publicació té una llicència **CREATIVE COMMONS RECONeixEMENT-NO COMERCIAL**.
 Són llicències de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
 - Reconeixement: Heu de mantenir el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador.
 - No comercial: No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legalcode.ca> o envieu una carta postal a: Creative Commons, 559 Mission Avenue Way, Stanford, California 94305, USA.

En aquesta Burxa hi han col·laborat:

Pau Canelas Barrull, Jordina i Lala Sánchez Amat, Carme Roselló, Ester Rams, Albert Ricart Sanjuan, Miquel Barmés, Anna Farré, Jordi Esteban, Agus Giralt, Irene Jaume Gambin, Martí Gutiérrez Farré, Albert Garcia, David Vázquez, Bernat Costa, Núria May Masnou, Jordi Soler, Lancelot, Cooperativa Germinal, Assemblea de Can Vies, CAS Independentista de Sants, Comissió de Veïns de la Bordeta, Jordi Falco, Centre Social de Sants, Oriol Rigola, El 3, Org, Elba Mansilla, Jeserra Oriarta i Mercè Esteban.

ASSUMPTA ALBÀ RICART: «El que es fa amb l'avortament no és tolerable. Abans que res s'ha de respectar la persona»

El full del calendari de l'Institut Català de les Dones del mes de juliol està il·lustrat amb la fotografia d'aquesta veïna del barri. «Veïnes, ciutadanes» és el nom del projecte, que pretén ser un reconeixement a la lluita de les dones durant les últimes dècades del franquisme.

Jordina Sánchez Amat
La Bordeta

Què et va fer deixar Vilanova i la Geltrú?

El meu pare tenia una merceria, i a casa volien que tota la família hi treballés. Però a Vilanova érem un grup de gent que feiem xerrades, organitzàvem activitats diverses, i jo era del Front Obrer de Catalunya. Al nostre entorn hi havia capellans molt avançats que ens van espavilar. Tot plegat em va ajudar a tenir més inquietuds. Una vegada va venir una treballadora social i em va interessar molt la seva professió, i amb 25 anys vaig decidir venir a estudiar per ser assistenta social. Ara suposo que amb els transports que hi ha no m'hauria traslladat. Però és que, a més, treballava de nit per poder estudiar de dia.

Llavors ja vas promoure mobilitzacions per denunciar discriminacions envers les dones.

A l'empresa tèxtil on treballava, al Poblenou (on aparentment eren molt progress) hi havia molta desigualtat de

tracte entre homes i dones, i vam començar a demanar que ens donessin lots, per exemple, tal com els donaven als homes, i coses d'aquest estil.

Per què vas triar la Bordeta per viure?

Vaig viure a altres llocs abans, però havia sentit a parlar molt de Sant Medir, i volia estar a aquesta zona. Sabíem que era una parròquia molt avançada, que durant molt temps hi havia hagut un grup d'ajuda als presos: els portaven menjar, els visitaven, etc. Era una zona amb molt moviment, fins i tot hi havia una multicopista...

«Vaig venir a viure a prop de Sant Medir perquè era una parròquia molt avançada»

Precisament la primera feina com a assistenta social va ser a Sant Medir. Què hi feies?

Venia gent amb necessitats. Calia reformular com es gestionava el treball de beneficència. Em vaig quedar sorpresa perquè venia molta gent a oferir la seva col·laboració. Llavors vam començar a fer coses col·lectives, com ara colònies. Hi havia mares que començaven a treballar, i que no sabien què fer amb les criatures, així que també vam muntar un casal.

L'Assumpta és una de les 12 dones homenatjades per l'Institut Català de les Dones. (USA)

Va ser quan vam iniciar les escoles bressol, però no sabem quina acceptació tindrien, així que vam fer enquestes per valorar-ho. La gent podia permetre's pagar-ho perquè feiem la feina de forma voluntària. Després de set anys, però, vaig anar-me'n a treballar a l'Hospital de Bellvitge, on vaig estar-m'hi fins la jubilació.

També vas participar en la fundació del Centre Social de Sants.

Com que a Sant Medir hi treballava poques hores vaig poder col·laborar amb el Centre Social, també. Vaig començar participant amb el tema urbanístic. Des d'allà ens vam mobilitzar pel salvament d'espais per a serveis públics, l'explosió de gas mortal que hi va haver al carrer dels Rajolers, etc. També vaig estar al grup d'ecologia, ara farà deu anys, amb què feiem excursions, vam oposar-nos a la construcció de la incineradora de la Zona Franca, feiem campanyes pel reciclatge, quan encara no hi havia consciència en aquest àmbit, etc. Però segurament va ser amb el grup de dones amb el qual m'he sentit més identificada. Em va donar molt creixement, i l'amistat encara continua.

En què consistia el Moviment de Dones Democràtiques, del qual vas ser membre?

Quan vam començar a agafar molts homes de CCOO, perquè entre altres coses hi havia un *xivato*, les dones ens vam organitzar per donar-nos suport mutu. Era important no estar aïllades. Al meu home el van agafar, també. Quan es va aconseguir fer una concentració de tots els partits polítics, que es va fer a Torre Baró, també en van agafar molts.

«Amb altres dones del barri vam muntar-hi les primeres escoles bressol»

Des del grup de dones del Centre Social tractàvem temes de sexualitat, l'avortament, etc., que llavors eren molt delicats. Quina va ser la resposta al barri?

En aquell moment també va començar a haver-hi més llibertat sexual, i la gent s'hi va llençar bastant. Cada barri tenia un dia a la setmana, que anava variant, per informar sobre l'avortament. Era una cosa horrososa, avortar. I sabies que era una qüestió de diners, perquè moltes d'elles si haguessin tingut diners haurien pogut avortar. Una vegada va venir una noia de Granada, fins i tot, per informar-se. No es tenia cap tipus de preparació. Una vegada va venir la dona del [senyor] Dexeus per parlar del DIU.

Durant una visita del Papa, vam sortir a fer pintades. Posàvem: «Si el Papa estuvi casado, el aborto seria sagrado». I mira que sóc catòlica, però el que es fa amb aquest tema no és tolerable. S'ha de respectar la persona abans de manar el que un creu. Fa ràbia que algú imposi una cosa als que no pensen com ell. Per què els bisbes han de tenir tanta influència? No pot ser que es torni a dir que la sexualitat és només per parir, és horrosós.

També informàvem sobre el divorci. Era molt dur: si una se separava no només ho feia del marit, també perdria la vida social (no estava ben vist separar-se), i això costava molt.

Vinyeta

Agenda

- [DISSABTE 4 de juliol] 21.00 | Concert proescuela llibertària [Lloc: Espai Obert]
- [DISSABTE 18 de juliol] 12.00 | Vermut popular per a veïns i veïnes del barri [Lloc: plaça Joan Peiró]
- 87è DIA INTERNACIONAL DEL COOPERATIVISME [DISSABTE 4 de juliol] 12.00 | Fira de cooperatives del barri i exposició històrica: «Memòria cooperativa a Sants» [Tot el dia] Presentació projecte Barri Cooperatiu 13.00 | «L'actualitat de les cooperatives: reptes i perspectives» [Mireia Franc] 16.00 | Vídeo fòrum: documents i curts d'experiències cooperatives d'arreu [Pim-Pam Films SCLL] 17.00 | Ruta històrica del cooperativisme a Sants [Negres Tempestes] 19.00 | Espectacle de cloenda [La Faràndula Guillem Roca i la companyia Sapastre] [Lloc: Cotxeres de Sants]
- 11.00 | Matinal infantil de jocs cooperatiu i ludoteca [Artjoc SCLL i Grup de Consum Crític de l'Espai Obert] 12.00 | Mercat d'intercanvi de Sants i presentació de la Xarxa d'Intercanvi de Sants [XIS] 13.00 | Presentació de Modulark.net. Joc didàctic [Modulark.net] 17.00 | Com es constitueix una cooperativa de consum [Germinal SCLL i Grup de Consum Crític de l'Espai Obert] [Lloc: plaça de Sants]
- UN PETIT TAST: OPCIONS ALIMENTÀRIES AL TEU ABAST [DIUMENGE 5 de juliol] 10.30 | Arribada i presentació 11.00 | Les cooperatives de consum. Què són i com s'organitzen [Ecoconsum] 12.45 | Planeta finit i taller de cuina pràctica [Andrés Delarua] 14.30 | Dinar elaborat al taller de cuina: 4 euros 16.30 | L'hort autosuficient [Miguel Lezcano] 18.00 | L'opció vegana [Libera - Associació Animalista] 20.00 | Concert acústic amb Los imperfectos [Lloc: Espai Obert]
- UNIVERSITAT LLIBRE [DIMECRES 8 de juliol] 19.30 | Hermenèutica o la indefinició dels textos [Lloc: Ateneu Llibertari de Sants]
- [DISSABTE 11 de juliol] 18.00 | De-genera't [Lloc: CSA Can Vies]
- PSICOSOCIOLOGIA DE LA COMUNITAT SORDA [DIVENDRES 3 de juliol] 18.00 | Introducció [Lloc: Ateneu Llibertari de Sants]
- LENGUA DE SIGNES CATALANA [DISSABTE 4 i DIUMENGE 5 de juliol] 17.00 | Introducció [Lloc: CSA Can Vies]
- L'ALTRA SALUT [DISSABTE 4 de juliol] 11.00 | Diàleg entre cossos [DISSABTE 11 i 18 de juliol] 18.00 | L'art del massatge [DISSABTE 25 de juliol] 10.00 | Digitopuntura [Lloc: Centre Social de Sants]
- WEB BÀSIC [DIJOUS 9 i DIVENDRES 10 de juliol] 19.30 | Com fer fàcilment la teva web! [Lloc: Ateneu Llibertari de Sants]